CAPITOLUL 4 INSTRUCȚIUNI ALE LIMBAJULUI DE ASAMBLARE

Forma generală a unui program în NASM + scurt exemplu:

```
global start
                             ; solicităm asamblorului sa confere vizibilitate globală simbolului denumit start
                             (eticheta start va fi punctul de intrare în program)
                            ; informăm asamblorul că simbolurile ExitProcess și printf au proveniență străină,
extern ExitProcess, printf
                             ; evitând astfel a fi semnalate erori cu privire la lipsa definirii acestora
import ExitProcess kernel32.dll; precizăm care sunt bibliotecile externe care definesc cele două simboluri:
                 ; ExitProcess e parte a bibliotecii kernel32.dll (bibliotecă standard a sistemului de operare)
import printf msvcrt.dll
                                 ; printf este functie standard C si se regăseste în biblioteca msvcrt.dll (SO)
bits 32
                       ; solicităm asamblarea pentru un procesor X86 (pe 32 biți)
segment code use32 class=CODE
                                        ; codul programului va fi emis ca parte a unui segment numit code
     start:
           ; apel printf("Salut din ASM")
           push dword string ; transmitem parametrul funcției printf (adresa șirului) pe stivă (așa cere printf)
                                ; printf este numele unei funcții (etichetă = adresă, trebuie indirectată cu [])
           call [printf]
           ; apel ExitProcess(0), 0 reprezentând "execuție cu succes"
           push dword 0
           call [ExitProcess]
segment data use32 class=DATA; variabilele vor fi stocate în segmentul de date (denumit data)
     string: db "Salut din ASM!", 0
```

4.1. MANIPULAREA DATELOR/ 4.1.1. <u>Instrucțiuni de transfer al informației</u> 4.1.1.1. <u>Instrucțiuni de transfer de uz general</u>

MOV d,s	<d><<s> (b-b, w-w, d-d)</s></d>	_
PUSH s	$ESP = ESP - 4$ și depune $\leq$ s în stivă (s – dublucuvânt)	-
POP d	extrage elementul curent din stivă și îl depune în d $(d - dublucuvânt)$ ESP = ESP + 4	-
XCHG d , s	<d> $<$ d> $<$ s>s,d – trebuie sa fie L-values !!!	
[reg_segment] XLAT	AL ← < DS:[EBX+AL] > sau AL ← < reg_segment:[EBX+AL] >	
CMOVcc d, s	<d> ← <s> dacă cc (cod condiție) este adevărat</s></d>	
PUSHA / PUSHAD	Depune pe stiva EAX, ECX, EDX, EBX, ESP, EBP, ESI si EDI	
POPA / POPAD	Extrage EDI, ESI, EBP, ESP, EBX, EDX, ECX si EAX de pe stiva	
PUSHF / PUSHFD	Depune EFlags pe stivă	_
POPF / POPFD	Extrage vârful stivei și il depune în EFlags	_
SETcc d	<d> ← 1 dacă cc este adevărat, altfel <d> ← 0</d></d>	_

Dacă operandul destinație al instrucțiunii MOV este unul dintre cei 6 regiștrii de segment atunci sursa trebuie să fie unul dintre cei opt regiștri generali de 16 biți ai UE sau o variabilă de memorie. Încărcătorul de programe al sistemului de operare preinițializează în mod automat regiștrii de segment, iar schimbarea valorilor acestora, deși posibilă din punct de vedere al procesorului, nu aduce nici o utilitate (un program este limitat la a încărca doar valori de selectori ce indică înspre segmente preconfigurate de către sistemul de operare, fără a putea să definească segmente adiționale).

Instrucțiunile **PUSH** și **POP** au sintaxa

PUSH s si **POP** d

Operanzii trebuie să fie reprezentați pe dublucuvânt, deoarece stiva este organizată pe dublucuvinte. Stiva crește de la adrese mari spre adrese mici, din 4 în 4 octeți, ESP punctând întotdeauna spre dublucuvântul din vârful stivei.

Funcționarea acestor instrucțiuni poate fi ilustrată prin intermediul unei secvențe echivalente de instructiuni MOV si ADD sau SUB:

```
push eax \Leftrightarrow sub esp, 4 ; pregătim (alocăm) spațiu pentru a stoca valoarea mov [esp], eax ; stocăm valoarea in locația alocată
```

```
pop eax \Leftrightarrow mov eax, [esp] ; încărcăm în eax valoarea din vârful stivei add esp, 4 ; eliberăm locația
```

In perspectiva evaluarii efectului unor instructiuni ca PUSH ESP sau POP dword [ESP] trebuie precizat si mai clar ordinea in care se efectueaza (sub)operatiile componente ale instructiunilor PUSH si POP:

- a). Se evaluează operandul sursă al instrucțiunii (ESP pt PUSH sau respectiv elementul din vârful stivei pt POP)
- b). Se actualizează corespunzător ESP (ESP := ESP-4 pt PUSH și respectiv ESP := ESP+4 pt POP)
- c). Se efectuează atribuirea implicată de efectul instrucțiunii asupra operandului destinație (noul vârf al stivei pt PUSH și respectiv dword [ESP] (acesta fiind acum după scăderea ESP de la pct b) elementul de sub vârful initial al stivei) pt POP

Presupunand ca situatia initiala este ESP = 0019FF74, dupa PUSH ESP vom avea ESP = 0019FF70 si continutul din varful stivei va fi acum 0019FF74.

Presupunand ca situatia initiala este ESP = 0019FF74 si ca in aceasta locatie se afla valoarea 7741FA29 (varful stivei), dupa POP dword [ESP] vom avea ESP = 0019FF78 si continutul acestei locatii (continutul locatiei din varful stivei) va fi 7741FA29 (deci am putea spune ca "vf.stivei se mută cu o pozitie mai jos"!!).

Instrucțiunile PUSH si POP permit doar depunerea și extragerea de valori reprezentate pe cuvânt și dublucuvânt. Ca atare, PUSH AL <u>nu reprezintă o instrucțiune validă</u> (syntax error), deoarece operandul nu este permis a fi o valoare pe octet. Pe de altă parte, secvența de instrucțiuni

PUSH ax ; depunem ax

PUSH ebx ; depunem ebx

POP ecx ; ecx <- dublucuvântul din vârful stivei (valoarea lui ebx)

POP dx ; dx <- cuvântul ramas în stivă (deci valoarea lui ax)

este corectă și echivalentă prin efect cu

MOV ecx, ebx MOV dx, ax

Adițional acestei constrângeri (inerentă tuturor procesoarelor x86), sistemul de operare impune ca <u>operarea stivei să fie obligatoriu făcută doar prin accese pe dublucuvânt</u> sau multipli de dublucuvânt, din motive de compatibilitate între programele de utilizator și nucleul și bibliotecile de sistem. Implicația acestei constrângeri este că o instrucțiune de forma PUSH operand₁₆ sau POP operand₁₆ (de exemplu PUSH word 10), deși este suportată de către procesor și asamblată cu succes de către asamblor, nu este recomandată, putând cauza ceea ce poartă numele de <u>eroare</u> de dezaliniere e stivei: stiva este corect aliniată dacă și numai dacă valoarea din registrul ESP este în permanență divizibilă cu 4!

Instrucțiunea **XCHG** permite interschimbarea conținutului a doi operanzi de aceeași dimensiune (octet, cuvânt sau dublucuvânt), cel puțin unul dintre ei trebuind să fie registru. Sintaxa ei este

XCHG operand1, operand2

Instrucțiunea **XLAT** "traduce" octetul din AL într-un alt octet, utilizând în acest scop o tabelă de corespondență creată de utilizator, numită *tabelă de translatare*. Instrucțiunea are sintaxa

[reg_segment] XLAT

tabelă_de_translatare este adresa directă a unui șir de octeți. Instrucțiunea XLAT pretinde la intrare adresa far a tabelei de translatare furnizată sub unul din următoarele două moduri:

- DS:EBX (implicit, dacă lipsește precizarea registrului segment)
- registru_segment:EBX, dacă registrul segment este precizat explicit

Efectul instrucțiunii **XLAT** este înlocuirea octetului din AL cu octetul din tabelă ce are numărul de ordine valoarea din AL (primul octet din tabelă are indexul 0).

De exemplu, secvența

```
mov ebx, Tabela
mov al,6
ES xlat AL ← < ES:[EBX+6] >
```

depune conținutul celei de-a 7-a locații de memorie (de index 6) din Tabela în AL.

Dăm un exemplu de secvență care translatează o <u>valoare</u> zecimală 'numar' cuprinsă între 0 și 15 în <u>cifra</u> hexazecimală (codul ei ASCII) corespunzătoare:

```
segment data use32
. . . . .

TabHexa db '0123456789ABCDEF'
numar resb 1
. . . .

segment code use32
mov ebx, TabHexa
. . . . .

mov al, numar
xlat ; AL ← < DS:[EBX+AL] >
```

O astfel de strategie este des utilizată și se dovedește foarte utilă în cadrul pregătirii pentru tipărire a unei valori numerice întregi (practic este vorba despre o conversie *valoare numerică registru – string de tipărit*).

4.1.1.3. Instrucțiunea de transfer al adreselor LEA

LEA reg_general, continutul unui operand din memorie

reg_general <-- offset(mem)</pre>

Instrucțiunea **LEA** (*Load Effective Address*) transferă deplasamentul operandului din memorie *mem* în registrul destinație. De exemplu

lea eax,[v]

încarcă în EAX offsetul variabilei v, instrucțiune echivalentă cu

mov eax, v

Instrucțiunea **LEA** are însă avantajul că operandul sursă poate fi o expresie de adresare (spre deosebire de instructiunea mov care nu accepta pe post de operand sursă decât o variabilă cu adresare directă într-un astfel de caz). De exemplu, instrucțiunea

lea eax,[ebx+v-6]

avand ca efect "mov eax, ebx+v-6"

nu are ca echivalent direct o singură instrucțiune MOV, instrucțiunea

mov eax, ebx+v-6

fiind incorectă sintactic deoarece expresia ebx+v-6 nu este determinabilă la momentul asamblării.

Prin utilizarea directă a valorilor deplasamentelor ce rezultă în urma calculelor de adrese (in contrast cu folosirea memoriei indicate de către acestea), LEA se evidențiază prin versatilitate și eficiență sporite: versatilă prin combinarea unei înmulțiri cu adunări de regiștri și/sau valori constante și eficiență ridicată datorată execuției întregului calcul într-o singură instrucțiune, fără a ocupa

circuitele ALU care rămân astfel disponibile pentru alte operații (timp în care calculul de adresă este efectuat de către circuite specializate, separate, ale BIU).

```
Exemplu: inmulţirea unui număr cu 10

mov eax, [număr] ; eax <- valoarea variabilei număr
lea eax, [eax * 2] ; eax <- număr * 2
lea eax, [eax * 4 + eax] ; eax <- (eax * 4) + eax = eax * 5 = (număr * 2) * 5
```

4.1.1.4. <u>Instrucțiuni asupra flagurilor</u>

Următoarele patru instrucțiuni sunt instrucțiuni de transfer al indicatorilor:

Instrucțiunea **LAHF** (*Load register AH from Flags*) copiază indicatorii SF, ZF, AF, PF și CF din registrul de flag-uri în biții 7, 6, 4, 2 și respectiv 0 ai registrului AH. Conținutul biților 5,3 și 1 este nedefinit. Indicatorii nu sunt afectați în urma acestei operații de transfer (în sensul că instrucțiunea LAHF nu este ea însăși generatoare de efecte asupra unor flag-uri – ea doar transferă valorile flag-urilor și atât).

Instrucțiunea **SAHF** (*Store register AH into Flags*) transferă biții 7, 6, 4, 2 și 0 ai registrului AH în indicatorii SF, ZF, AF, PF și respectiv CF, înlocuind valorile anterioare ale acestor indicatori.

Instrucțiunea **PUSHF** transferă toți indicatorii în vârful stivei (conțiunutul registrului Flags se transferă în vârful stivei). Indicatorii nu sunt afectați în urma acestei operații. Instrucțiunea **POPF** extrage cuvântul din vârful stivei și transferă din acesta indicatorii corespunzători în registrul de flag-uri.

Limbajul de asamblare pune la dispoziția programatorului niște *instrucțiuni de setare* a valorii indicatorilor de condiție, pentru ca programatorul să poată influența după dorință modul de acțiune a instrucțiunilor care exploatează flaguri.

CLC	CF=0	CF
CMC	CF = ~CF	CF
STC	CF=1	CF
CLD	DF=0	DF
STD	DF=1	DF

CLI, STI – actioneaza asupra flagului de intrerupere (IF). Functioneaza efectiv doar in programarea sub 16 biti, aici la programarea sub 32 biti SO interzicand accesul la flag-ul de intreruperi.